

A zsoké halála

2009 május 22. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [1](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Hercegfalvy Antóniát a lóversenypályán ismertem meg. Fekete hosszú haja volt és élénk kék szeme. Hideg volt aznap este, talán még a hó is esett a lóversenypálya környékén. A lóverseny mind a kettőnk kedvenc időtöltése volt. Sokszor fogadtunk, de volt, hogy csak gyönyörködtünk a lovak szépségében.

Ámulatba ejtett a lovak kecses mozgása, amely csodálatosan harmonizált kidolgozott izomzatuk játékával. Fáradtan érkeztem aznap a pályára, unott mozdulattal váltottam meg a tikketteimet és lassan ballagtam fel a jobboldali tribünre. Mindig itt vártam, hogy Fortuna Istenasszony rám mosolyogjon. Hercegfalvy Antónia egy nyugalmazott zuglói masiniszta lánya volt, álmában töltött is néha, de csak ha f?szeres ételt evett lefekvés el?tt.

A büfében ismer?s arcokkal találkoztam. Régi bútordarabok voltak mind, akik idejártak, hiszen a lóverseny szvenvedély mára egy kicsit megkopott. Csak a nagy öregek, a „régiek” hódoltak ennek a kivételes szórakozásnak. Mindjárt a bárpult jobb oldalán ült tikketteit mohón szortírozva Dongalábú Jani, aki 1962-ben veszítette el a jobb lábát mert kissé illuminált állapotban át akart szaladni a soroksári Hév el?tt, s pechére megbotlott és a jobb lába bánta. A baloldalon Krikett Joe üldögélt, rendszeres napi zóna pörköltje fölött és fekete csontkeretes szemüvege alól sandán figyelte Bögyös Kati mélyen kivágott blúzának dekoltázsát, aki egy kis appanásért cserébe bárkinek megmutatta egykor szebb napokat látott melleit, a férfimosdó második wc-jében. Félszem? Frenki, a kiugrott légiós volt a kedvencem. Órákig tudott az odsok fölött ülni és mindig megmondta a tutit, hiszen világlátott ember lévén volt dolga mindenféle nációból származó n?vel. Sokszor adott nekem is tippeket egy-két kisfröccsért cserébe. Mondanom sem kell soha nem nyert senki egyetlen fillért sem Félszem? Frenki tippjeivel, de ennek ellenére nagy tiszteletnek örvendett a lóversenypálya környékén.

Odaléptem a bárpulthoz és Zoli a fogatlan pincér már csapolta is nekem a kedvenc sörömet. Ekkor olyan dolog történt ami megváltoztatta az egész életemet.

Belibegett a büfébe Hercegfalvy Antónia a nyugalmazott zuglói masiniszta lánya. Szinte úszott a füstös leveg?ben, s meg sem állt a bárpultig, s mellettem helyet is foglalt. Azonnal egymásba szerettünk. Órákig beszélgettünk életr?l, halálról, álmokról, lovakról, a tisztai árvízr?l, a legújabb színházi bemutatókról és szerettük egymást. ?szintén, önfeledten.

Ett?l a naptól fogva mindig együtt vettük meg a tikketteket a pénztárban, együtt aludtunk és nagyokat szeretkeztünk a kis józsefvárosi szoba-konyhájában, ahol együtt élt három testvérével és az édesanyjával. Szerelmesek voltunk, mint egy romantikus szerelmi történet zsánerfigurái, s hittünk benne, hogy egyszer minden szép lesz, és valóra válthatjuk álmainkat.

Egyik nap a büfében Dongalábú Jani bemutatott nekünk egy olasz zsokét, Carlo Buanamontit. Attól fogva együtt iszogattunk és hallgattuk Carlo nagyív? meséit a régi római, firenzei futamokról, mutatott néhány megsárgult képet is, talán Párizsról, s valami színészn?r?l, aki miatt abba hagyta a zsokéskodást. Ámulva hallgattuk az olaszt és bevallom kicsit irigykedtem is rá, mert Hercegfalvy Antónia tátott szájjal bámulta minden szavát.

Egyszer egy nap hiába vártam Antóniát a lóversenypálya ütött kopott bejáratánál, nem jött többet. Lelépett Carlóval a zsokéval, Félszem? Frenki szerint Braziliába mentek, talán igaza van hiszen ? aztán mindig megmondta a tutit komolyabb ügyekben is.

Pár hét múlva Dongalábú Jani egy újságot tolt az orrom alá, melynek a következ? volt a f?címe:

„ Tegnap este Cinkotai lakásán halva találták a kisstil? zsebtolvajt, Lakatos Károlyt alvilági nevén Carlo Buanamontit, az egykori zsokét, nem találtak lakásán semminem? lopásból származó értéket”

Elszomorodtam, hiszen Hercegfalvy Antóniát a nyugalmazott zuglói masiniszta lányát, s vele együtt a szívemet ellopta az a kisstil? gazember. Ezek szerint túl adott rajtuk, el is megyek a közeli zálogfiókba, hátha forog pult alatt az a szív, amely egy id?ben úgy dobogott azért a fekete hajú, élénk kék szem? lányért Zuglóból.

Csépányi Balázs

Ajánló
